

Dosar nr. 2ra-2119/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (jud. S. Suvac)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: G.Dașchevici, S.Gîrbu, L.Bulgac)

ÎNCHEIERE

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Marian Cucu, reprezentat de avocatul Dorina Dilion,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare împotriva lui Marian Cucu cu privire la evacuarea din locuință fără acordarea altui spațiu locativ,

împotriva deciziei din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins apelul declarat de Marian Cucu și s-a menținut hotărârea din 18 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana,

c o n s t a t ă :

La 21 februarie 2017, Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Marian Cucu cu privire la evacuarea din locuință fără acordarea altui spațiu locativ.

În motivarea acțiunii a indicat că, apartamentul nr. xx din str. XXXXXX XXXXXX, xx, mun. Chișinău, este parte a fondului municipal de locuințe și se află în administrarea Direcției Generală Locativ-Comunală și Amenajare și în gestiune economică la Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/203.

În urma decesului lui Victor Lozovan la 23 octombrie 2014, apartamentul nr. xx a devenit liber.

Deoarece, la acel moment în cadrul Primăriei mun. Chișinău erau înregistrate spre executare peste 265 de titluri executorii privind asigurarea cu spațiu locativ a creditorilor urmăritori, la 31 octombrie 2014 Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare a solicitat Președintelui Uniunii Executorilor Judecătorești Roman Talmaci aplicarea sechestrului pe apartamentul eliberat în vederea executării hotărârilor de judecată ce obligă Primăria mun. Chișinău și Consiliul mun. Chișinău de a asigura cu spațiu locativ diferite categorii de persoane.

La 18 noiembrie 2014, în cadrul Direcției Generală Locativ-Comunală și Amenajare a fost înregistrată încheierea nr. 176- 640/13 din 18 noiembrie 2014 prin

care s-a dispus aplicarea sechestrului pe apartamentul nr. xx din str. XXXXXX XXXXXX nr. xx, mun. Chișinău și eliberarea ordinului de repartiție în apartamentul respectiv.

Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare a solicitat ridicarea sechestrului de pe acest apartament menționând faptul că, la 4 noiembrie 2014 pe apartamentul sus vizat a fost aplicat deja sechestrul de către executorul judecătoresc Roman Talmaci în vederea executării hotărârii de judecată a creditorului următor Kelsa Olga.

A indicat că, în urma inventarierii spațiului locativ municipal, comisia formată a constatat ocuparea abuzivă a apartamentului de către Marian Cucu împreună cu membrii familiei sale. Ultimul a declarat că, deține o hotărâre judecătorească ce obligă Consiliul mun. Chișinău asigurarea cu spațiu locativ a familiei Cucu.

Hotărârea de judecată privind obligarea Consiliului mun. Chișinău de a acorda familiei Cucu spațiu locativ, nu presupune caracterul legal al acțiunilor acestora de ocupare a apartamentului, în mod arbitrar, fără eliberarea ordinului de repartiție sau încheierea unui contract de locațiune potrivit legislației locative în vigoare.

La acordarea spațiului locativ în temeiul hotărârii judecătorești urmează a fi respectată procedura prescrisă de lege, dar nu constituie temei de instalare de sine stătător a persoanei într-un imobil din fondul de locuințe municipal.

A menționat că, Marian Cucu nu a permis membrilor comisiei accesul în apartamentul sus vizat, care, de fapt constituie proprietate municipală. Faptele constatate au fost notificate în procesul-verbal de constatare la fața locului din 19 ianuarie 2016.

În urma acțiunilor pârâtului, Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare a sesizat Procuratura Generală pentru atragerea la răspundere penală a lui Marian Cucu pe faptul ocupării samavolnice a apartamentului nr. xx din str. XXXXXX XXXXXX nr. xx, mun. Chișinău.

Prin încheierea din 6 iunie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, menținută prin decizia din 29 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis plângerea Direcției Generală Locativ-Comunală și Amenajare, s-a declarat nulă ordonanța din 3 martie 2016 a Procuraturii mun. Chișinău și ordonanța din 19 aprilie 2016 a Procuraturii mun. Chișinău și s-a dispus reluarea procesului penal cu obligarea procurorului de a lichida încălcările indicate.

A relatat că, Marian Cucu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în instanța de contencios administrativ prin care a solicitat obligarea Direcției Generală Locativ-Comunală și Amenajare de a elibera ordin de repartiție pentru apartamentul nr. xx din str. XXXXXX XXXXXX, xx, care, prin hotărârea din 30 noiembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, cererea a fost respinsă.

Solicită Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare admiterea acțiunii, evacuarea lui Marian Cucu împreună cu membrii familiei sale din apartamentul nr. xx din str. XXXXXX XXXXXX, xx, mun. Chișinău, fără acordarea altui spațiu locativ.

Prin hotărârea din 18 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, acțiunea s-a admis integral; s-a dispus evacuarea lui Marian Cucu și toți membrii familiei din apartamentul nr. xx, str. XXXXXX XXXXXX, xx, mun. Chișinău, fără acordarea altui spațiu locativ; s-a încasat din contul lui Marian Cucu în beneficiul de stat taxa de stat în sumă de 100 de lei.

Prin decizia din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Marian Cucu ca neîntemeiat și s-a menținut hotărârea din 18 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana.

La 3 septembrie 2018, Marian Cucu, reprezentat de avocatul Dorina Dilion a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, instanțele ierarhic inferioare, contrar circumstanțelor cauzei și normelor de drept material, au apreciat arbitrar probele și au încălcat drepturile și libertățile fundamentale ale omului.

A indicat că, instanța de fond și cea de apel nu au luat în calcul circumstanțele personale, inclusiv necesitatea asigurării cu locuință, cât și faptul că s-a instalat în acest apartament în baza hotărârii judecătorești și a titlului executoriu.

Solicită Marian Cucu, reprezentat de avocatul Dorina Dilion admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 18 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Marian Cucu, reprezentat de avocatul Dorina Dilion, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 17 septembrie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Însă, intimata Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare nu a depus referință prin care să-și expună opinia asupra motivelor invocate în recursul declarat de Marian Cucu.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Marian Cucu, în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din actele cauzei se constată că, decizia din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 22 iunie 2018 (f.d.134), dar date ce ar confirma recepționarea de către recurent la dosar lipsesc. Astfel, recursul declarat de Marian Cucu prin intermediul oficiului poștal la data de 3 septembrie 2018, este în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, argumentele invocate de Marian Cucu în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul lui Marian Cucu cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor

ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și c), art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Marian Cucu, reprezentat de avocatul Dorina Dilion, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu